

Wydanie tymczasowe

WYROK TRYBUNAŁU (siódma izba)

z dnia 9 września 2021 r. (*)

Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Artykuł 63 TFUE – Swobodny przepływ kapitału – Podatek dochodowy – Dywidendy związane z akcjami notowanymi – Korzyść podatkowa zastrzeżona dla dywidend związanych z akcjami notowanymi na krajowym rynku giełdowym – Odmienne traktowanie – Obiektywne kryterium zróżnicowania – Ograniczenie – Artykuł 65 TFUE – Obiektywnie porównywalne sytuacje – Względy uzasadniające – Cel o charakterze czysto ekonomicznym

W sprawie C-449/20

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (najwyższy sąd administracyjny, Portugalia) postanowieniem z dnia 22 września 2020 r., które wpłynęło do Trybunału tego samego dnia, w postępowaniu:

Real Vida Seguros SA

przeciwko

Autoridade Tributária e Aduaneira,

TRYBUNAŁ (siódma izba),

w składzie: A. Kumin (sprawozdawca), prezes izby, P.G. Xuereb i I. Ziemele, sędziowie,

rzecznik generalny: G. Pitruzzella,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

- w imieniu Real Vida Seguros SA – C. Ramos Pereira, advogado,
 - w imieniu rządu portugalskiego – L. Inez Fernandes, S. Jaulino, H. Magno i P. Barros da Costa, w charakterze pełnomocników,
 - w imieniu Komisji Europejskiej – W. Roels i I. Melo Sampaio, w charakterze pełnomocników,
- podjęwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,
wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wyk?adni art. 63 i 65 TFUE.

2 Wniosek ten z?o?ono w ramach sporu pomi?dzy Real Vida Seguros SA a Autoridade Tribut?ria e Aduaneira (organem podatkowym i celnym, Portugalia, zwanym dalej „organem podatkowym”) w przedmiocie mo?liwo?ci cz??ciowego odliczenia – do cel?w ustalenia podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym – dywidend zwi?zanych z akcjami notowanymi.

Ramy prawne

3 Zgodnie z art. 2 ust. 1 Estatuto dos Benef?cios Fiscais (statutu korzy?ci podatkowych) (*Di?rio da Rep?blica* I, seria I-A, nr 149 z dnia 1 lipca 1989 r.), w brzmieniu maj?cym zastosowanie do sporu w post?powaniu g??wnym (zwanego dalej „EBF”):

„Za korzy?ci podatkowe uznaje si? ?rodki o charakterze wyj?tkowym ustanowione w celu ochrony pozapodatkowych interes?w publicznych nadrz?dnych wzgl?dem interes?w przemawiaj?cych za samym opodatkowaniem, z którymi stoj? one w sprzeczno?ci”.

4 Artyku? 31 EBF stanowi?:

„Do cel?w podatku dochodowego od os?b fizycznych oraz podatku dochodowego od os?b prawnych dywidendy wyp?acane z tytu?u akcji notowanych zalicza si? jedynie w 50% ich wysoko?ci”.

Post?powanie g??wne i pytanie prejudycjalne

5 W latach podatkowych 1999 i 2000 Real Vida Seguros, z siedzib? w Porto (Portugalia), uzyska?a dywidendy zwi?zane z akcjami notowanymi zarówno na portugalskim rynku gie?dowym, jak i na zagranicznych rynkach gie?dowych. Przy ustalaniu podstawy podatku dochodowego w odniesieniu do tych lat podatkowych odliczy?a ona 50% wspomnianych dywidend od swojego ??cznego wyniku netto, opieraj?c si? na art. 31 EBF.

6 W nast?pstwie kontroli podatkowej obejmuj?cej owe lata podatkowe w?a?ciwy organ dokona? korekty podstawy opodatkowania w wysoko?ci 10 778,46 EUR w odniesieniu do wyniku podatkowego za 1999 r. oraz 13 406,62 EUR w odniesieniu do wyniku podatkowego za 2000 r., uzasadniaj?c j? w nast?puj?cy sposób:

„Analiza podstawy obliczenia dochod?w korzystaj?cych zgodnie z art. 31 EBF z odliczenia przewidzianego dla akcji notowanych pozwoli?a na stwierdzenie, ?e podatnik uwzgl?dni? dywidendy brutto uzyskane z tytu?u akcji notowanych na portugalskim rynku gie?dowym oraz akcji notowanych na zagranicznych rynkach gie?dowych.

Tymczasem z uwagi na poj?cie »korzy?ci podatkowej« oraz na to, ?e omawian? korzy?? utworzono w celu o?ywienia krajowego rynku gie?dowego, nale?a?o uwzgl?dni? jedynie te dywidendy, kt?re pochodzily z akcji notowanych na tym w?a?nie rynku gie?dowym [...]”.

7 Real Vida Seguros bezskutecznie zakwestionowa?a w drodze odwo?ania w trybie administracyjnym, a nast?pnie skargi do s?du wydane w nast?pstwie tej kontroli podatkowej decyzje okre?laj?ce wysoko?? zobowi?zania podatkowego. W konsekwencji sp??ka ta wnios?a skarg? kasacyjn? do Supremo Tribunal Administrativo (najwy?szego s?du administracyjnego, Portugalia), kt?ry jest s?dem odsy?aj?cym.

8 W uzasadnieniu owej skargi kasacyjnej Real Vida Seguros podnosi, ?e w pierwszej instancji dosz?o do naruszenia prawa ze wzgl?du na to, i? orzeczono, ?e przewidziana w art. 31 EBF

możliwość odliczenia ma zastosowanie jedynie do dywidend związanych z akcjami notowanymi na portugalskim rynku giełdowym, z wyłączeniem dywidend związanych z akcjami notowanymi na zagranicznych rynkach giełdowych. Nie do tego bowiem, że artykuł ten nie odnosi się do źródła dywidend, to jakiegokolwiek rozróżnienie tego rodzaju jest sprzeczne z prawem Unii, ponieważ stosowanie wspomnianej korzyści podatkowej w taki sposób narusza swobodny przepływ kapitału.

9 Sąd odsyłający wyjaśnia, że dokonywanie wykadni przewidzianego w art. 31 EBF pojęcia korzyści podatkowej w ten sposób, że korzyść ta ma zastosowanie wyłącznie do dywidend związanych z akcjami notowanymi na krajowym rynku giełdowym, opiera się na okoliczności, że celem wspomnianego artykułu było ożywienie i rozwój tego rynku giełdowego. Istnieje zatem istotny interes publiczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 EBF, który uznaje się za nadrzędny względem celu realizowanego przez sam podatek.

10 Mając jednak wątpliwości co do zgodności tej wykadni ze swobodnym przepływem kapitału, Supremo Tribunal Administrativo (najwyższy sąd administracyjny) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy okoliczność, że zgodnie z art. 31 i 2 [EBF] do celów podatku dochodowego od osób prawnych, nałożonego na skarżącego za lata 1999 i 2000, odliczeniu w 50% podlegają dywidendy uzyskane na giełdach krajowych (portugalskich), przy czym przyjmuje się, że ze wspomnianego odliczenia są wyłączone dywidendy uzyskane na giełdach pozostałych państw członkowskich [...], jest sprzeczna ze swobodnym przepływem kapitału ustanowionym w art. 63 i nast. TFUE?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

11 Poprzez swoje pytanie sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce podatkowej państwa członkowskiego polegającej na tym, że dywidendy związane z akcjami notowanymi na rynku giełdowym tego państwa członkowskiego zalicza się – do celów ustalenia podstawy podatku od dochodów podatnika – jedynie w 50% ich wysokości, podczas gdy dywidendy związane z akcjami notowanymi na rynkach giełdowych pozostałych państw członkowskich uwzględnia się w całości.

12 Na wstępie należy zauważyć, że zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez sąd odsyłający art. 31 EBF przewidywał w odniesieniu do lat podatkowych 1999 i 2000, że uzyskane dywidendy uwzględnia się w wysokości 50%, i z uwagi na cel, jaki realizował, był stosowany jedynie do dywidend uzyskanych z tytułu akcji notowanych na portugalskim rynku giełdowym. Otóż, po pierwsze, z uwag na piśmie przedstawionych przez rząd portugalski wynika, że na podstawie wspomnianego artykułu, wprowadzonego w 1989 r. i uchylonego w 2008 r., w odniesieniu do roku podatkowego 2000 owe dywidendy mogły zostać odliczone od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym nie w 50%, lecz w 60% ich wysokości. Po drugie, Real Vida Seguros kwestionuje wykadnię art. 31 EBF dokonaną zarówno przez sąd pierwszej instancji, jak i przez sąd odsyłający, zgodnie z którym artykuł ten ma zastosowanie jedynie do dywidend uzyskanych z tytułu akcji notowanych na portugalskim rynku giełdowym, ponieważ taki warunek nie wynika z jego treści.

13 W tym względzie należy zauważyć, że w ramach procedury przewidzianej w art. 267 TFUE, opartej na wyraźnym podziale funkcji między sądami krajowymi a Trybunałem, wyłącznie do sądu krajowego należy ustalenie i ocena okoliczności faktycznych sporu w postępowaniu głównym oraz ustalenie dokądnego zakresu stosowania krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych (wyrok z dnia 3 października 2019 r., Fonds du Logement de la

Région de Bruxelles-Capitale, C-632/18, EU:C:2019:833, pkt 48 i przytoczone tam orzecznictwo). Trybunał jest jedynie uprawniony do orzekania w przedmiocie wykazania lub wyłączenia prawa Unii w odniesieniu do sytuacji faktycznej i prawnej, którą przedstawi sąd odsyłający (wyrok z dnia 17 grudnia 2020 r., Onofrei, C-218/19, EU:C:2020:1034, pkt 18 i przytoczone tam orzecznictwo), i nie może jej podważyć ani ustalać, czy jest prawidłowa (zob. podobnie wyroki: z dnia 15 września 2011 r., Gueye i Salmerón Sánchez, C-483/09 i C-1/10, EU:C:2011:583, pkt 42; z dnia 21 czerwca 2016 r., New Valmar, C-15/15, EU:C:2016:464, pkt 25 i przytoczone tam orzecznictwo).

14 Na zadane pytanie należy zatem odpowiedzieć w oparciu o założenia wynikające z postanowienia sądu odsyłającego.

15 Do środków zakazanych przez art. 63 ust. 1 TFUE ze względu na to, że stanowi ograniczenia w przepływie kapitału, zaliczają się środki, które mogą zniechęcić osoby niebędące rezydentami do dokonywania inwestycji w danym państwie członkowskim lub które mogą zniechęcić rezydentów tego państwa członkowskiego do dokonywania inwestycji w innych państwach (wyrok z dnia 30 kwietnia 2020 r., Société Générale, C-565/18, EU:C:2020:318, pkt 22 i przytoczone tam orzecznictwo).

16 W szczególności odmienne traktowanie, jeżeli prowadzi do mniej korzystnego traktowania dochodów podatnika państwa członkowskiego, pochodzących z innego państwa członkowskiego, w stosunku do traktowania dochodów pochodzących z tego pierwszego państwa członkowskiego, może zniechęcić takiego podatnika do inwestowania kapitału w innym państwie członkowskim [wyrok z dnia 29 kwietnia 2021 r., Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö (dochody uzyskane od UCITS), C-480/19, EU:C:2021:334, pkt 27 i przytoczone tam orzecznictwo].

17 Z wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym wynika, że na podstawie art. 31 EBF stosowanego w taki sposób, jak czyni to organ podatkowy, beneficjent dywidend związanych z akcjami notowanymi mógł, do celów ustalenia podstawy podatku dochodowego, dokonać częściowego odliczenia tych dywidend, pod tym jednak warunkiem, że akcje generujące rzeczne dywidendy były notowane na portugalskim rynku giełdowym.

18 Rząd portugalski kwestionuje istnienie ograniczenia w swobodnym przepływie kapitału, podnosząc, że w okresie, w którym art. 31 EBF był stosowany, każda osoba fizyczna lub prawna z jakiegokolwiek państwa członkowskiego lub państwa trzeciego miała dostęp do portugalskiego rynku giełdowego, ponieważ mogły być na nim notowane akcje zarówno spółek portugalskich, jak i zagranicznych.

19 W tym względzie należy zauważyć, że prawdą jest, iż uregulowanie krajowe rozpatrywane w postępowaniu głównym stosowane w taki sposób, jak czyni to organ podatkowy, nie przewidywało rozróżnienia pomiędzy dywidendami wypłacanymi przez spółki będące rezydentami z jednej strony a dywidendami wypłacanymi przez spółki niebędące rezydentami z drugiej strony, ponieważ warunek, od którego uzależnione było częściowe odliczenie, miał zastosowanie jednakowo do tych dwóch rodzajów dywidend.

20 Jednakże z orzecznictwa Trybunału wynika, że przepisy krajowe, które są stosowane bez rozróżnienia do spółek będących rezydentami i spółek niebędących rezydentami, mogą prowadzić do ograniczenia swobodnego przepływu kapitału, ponieważ nawet takie zróżnicowanie, które opiera się na obiektywnym kryterium, może de facto niekorzystnie wpływać na sytuacje transgraniczne (wyrok z dnia 30 stycznia 2020 r., Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, pkt 55 i przytoczone tam orzecznictwo).

21 Jest tak w przypadku, gdy przepisy krajowe uzależniają możliwość uzyskania korzyści podatkowej od spełnienia warunku, który – chociaż stosowany bez rozróżnienia – jest ze względu

na swój charakter lub de facto w?a?ciwy dla rynku krajowego, tak ?e mog? go spe?ni? jedynie spó?ki b?d?ce rezydentami, podczas gdy spó?ki nieb?d?ce rezydentami zazwyczaj go nie spe?niaj? (zob. wyrok z dnia 30 stycznia 2020 r., Köln-Aktienfonds Deka, C?156/17, EU:C:2020:51, pkt 56 i przytoczone tam orzecznictwo).

22 Otó? nale?y uzna?, ?e praktyka polegaj?ca na tym, i? korzystne traktowanie dywidend pod wzgl?dem podatkowym jest uzale?nione od spe?nienia warunku, by akcje generuj?ce te dywidendy by?y notowane na krajowym rynku gie?dowym, prowadzi – ze wzgl?du na sam charakter tego warunku – do uprzywilejowania inwestycji w spó?ki b?d?ce rezydentami, a tym samym do mniej korzystnego traktowania inwestycji w spó?ki nieb?d?ce rezydentami.

23 Nale?y bowiem zauwa?y?, po pierwsze, ?e spó?ki, które wchodz? na gie?d? i których akcje s? w zwi?zku z tym dopuszczane do obrotu na rynku regulowanym, s? co do zasady notowane na ich krajowym rynku gie?dowym. Po drugie, chocia? spó?ki mog? zdecydowa?, ?e ich akcje b?d? notowane równocze?nie na zagranicznym rynku gie?dowym oraz ich krajowym rynku gie?dowym – w drodze równoczesnego notowania na gie?dach wi?cej ni? jednego pa?stwa – udzia? spó?ek nieb?d?cych rezydentami notowanych na danym rynku gie?dowym jest co do zasady znacznie mniejszy od udzia?u spó?ek b?d?cych rezydentami.

24 Stwierdzenie to mo?na zreszt? w pe?ni odnie?? do portugalskiego rynku gie?dowego ze wzgl?du na to, ?e – jak wynika z uwag na pi?mie przedstawionych przez Komisj? – liczba spó?ek nieb?d?cych rezydentami, których akcje s? na tym rynku gie?dowym notowane, jest znikoma w stosunku do liczby spó?ek b?d?cych rezydentami, a nic nie wskazuje na to, ?e inaczej by?o w okresie, w którym by?a stosowana korzy?? podatkowa przewidziana w uregulowaniu krajowym rozpatrywanym w post?powaniu g?ównym.

25 W zwi?zku z tym nale?y uzna?, ?e praktyka podatkowa polegaj?ca na tym, ?e beneficjent dywidend zwi?zanych z akcjami notowanymi móg?, do celów ustalenia podstawy podatku dochodowego, dokona? cz??ciowego odliczenia tych?e dywidend, pod tym jednak warunkiem, ?e akcje generuj?ce rzeczne dywidendy by?y notowane na portugalskim rynku gie?dowym, mog?a zniech?ca? osoby, które kwalifikowa?y si? do uzyskania korzy?ci podatkowej przewidzianej w art. 31 EBF, do dokonywania inwestycji w spó?ki nieb?d?ce rezydentami i z tego wzgl?du stanowi ograniczenie swobodnego przep?ywu kapita?u, co do zasady zakazane przez art. 63 TFUE.

26 Niemniej, jak podkre?la rz?d portugalski, zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. a) TFUE art. 63 TFUE nie narusza prawa pa?stw cz?onkowskich do stosowania odpowiednich przepisów ich prawa podatkowego traktuj?cych odmiennie podatników, którzy nie znajduj? si? w takiej samej sytuacji ze wzgl?du na ró?ne miejsce zamieszkania lub siedziby b?d? inwestowania kapita?u.

27 Otó? postanowienie to, stanowi?ce odst?pstwo od podstawowej zasady swobodnego przep?ywu kapita?u, musi by? przedmiotem ?cis?ej wyk?adni. Dlatego te? nie mo?na go interpretowa? w ten sposób, ?e wszelkie przepisy podatkowe przewiduj?ce odmiennie traktowanie podatników ze wzgl?du na miejsce ich zamieszkania lub siedziby b?d? pa?stwo inwestowania ich kapita?u s? automatycznie zgodne z traktatem FUE. Odst?pstwo przewidziane w art. 65 ust. 1 lit. a) TFUE samo jest bowiem ograniczone przez art. 65 ust. 3 TFUE, zgodnie z którym przepisy krajowe okre?lone w art. 65 ust. 1 TFUE „nie powinny stanowi? arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia w swobodnym przep?ywie kapita?u i p?atno?ci w rozumieniu artyku?u 63 [TFUE]” [wyrok z dnia 29 kwietnia 2021 r., Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (dochody uzyskane od UCITS), C?480/19, EU:C:2021:334, pkt 29 i przytoczone tam orzecznictwo].

28 Trybuna? orzek? tak?e, ?e w zwi?zku z tym nale?y odró?ni? odmiennie traktowanie, jakie dopuszcza art. 65 ust. 1 lit. a) TFUE, od dyskryminacji zakazanej przez art. 65 ust. 3 TFUE. Otó?, aby krajowe przepisy podatkowe mo?na by?o uzna? za zgodne z postanowieniami traktatu FUE

dotyczący swobodnego przepływu kapitału, wynikające z nich odmienne traktowanie musi dotyczyć sytuacji, które nie są obiektywnie porównywalne, lub musi być uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego [wyrok z dnia 29 kwietnia 2021 r., Veronsaajien oikeudenvaltayksikkö (dochody uzyskane od UCITS), C-480/19, EU:C:2021:334, pkt 30 i przytoczone tam orzecznictwo].

29 Wobec tego należy zbadać w pierwszej kolejności, czy pomiędzy beneficjentem dywidend związanych z akcjami notowanymi na portugalskim rynku giełdowym z jednej strony a beneficjentem dywidend związanych z akcjami notowanymi na zagranicznych rynkach giełdowych z drugiej strony istnieje obiektywna różnica.

30 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem porównywalność sytuacji transgranicznej z sytuacją wewnętrzną państwa członkowskiego należy badać z uwzględnieniem celu realizowanego przez rozpatrywane uregulowanie krajowe (wyrok z dnia 30 kwietnia 2020 r., Société Générale, C-565/18, EU:C:2020:318, pkt 26 i przytoczone tam orzecznictwo).

31 W tym względzie rząd portugalski powołuje się na odmienną sytuację, w jakiej znajduje się wówczas portugalski rynek giełdowy, od sytuacji rynków giełdowych pozostałych państw członkowskich, a także na okoliczność, że podatnicy zamiast odliczyć dywidendy od dochodu mogli odliczyć od podatku pobranego podatek zapłacony za granicą z tytułu tych dywidend.

32 Argumentów tych nie można uwzględnić.

33 Przede wszystkim zarówno podatnik, który dokonuje inwestycji w akcje notowane na portugalskim rynku giełdowym, jak i podatnik, który dokonuje inwestycji w akcje notowane na zagranicznych rynkach giełdowych, inwestują swój kapitał w notowane na giełdzie spółki w celu osiągnięcia zysków.

34 Następnie w obydwu tych przypadkach owe zyski są opodatkowane w Portugalii. Otóż ze względu na to, że rząd portugalski powołuje się na przysługującą podatnikom, którzy zainwestowali swój kapitał w akcje notowane na zagranicznych rynkach giełdowych, możliwość odliczenia od podatku pobranego w Portugalii podatku zapłaconego za granicą z tytułu tych dywidend, należy przypomnieć, że z utrwalonego orzecznictwa wynika, iż na gruncie przepisów podatkowych służących zapobieganiu podwójnemu opodatkowaniu w wymiarze ekonomicznym wypłaconych zysków lub jego zagrożeniu sytuacja podatnika otrzymującego dywidendy mającej źródło w innym państwie członkowskim jest porównywalna z sytuacją podatnika otrzymującego dywidendy krajowe, bowiem w obu tych przypadkach uzyskane dochody co do zasady będą stanowiły przedmiot opodatkowania kaskadowego (zob. podobnie wyrok z dnia 24 listopada 2016 r., SECIL, C-464/14, EU:C:2016:896, pkt 55 i przytoczone tam orzecznictwo). W związku z tym przysługująca podatnikom, którzy zainwestowali swój kapitał w akcje notowane na zagranicznych rynkach giełdowych, możliwość odliczenia od podatku pobranego w Portugalii podatku zapłaconego za granicą z tytułu tych dywidend – przy założeniu, że zostanie ona stwierdzona – nie może stawiać tych podatników w sytuacji odmiennej od sytuacji podatników, którzy zainwestowali swój kapitał w akcje notowane na portugalskim rynku giełdowym.

35 Wreszcie, zarówno z postanowienia odsyłającego, jak i z uwag na piśmie przedstawionych przez rząd portugalski wynika, że korzyść podatkowa przyznana podatnikom, którzy zainwestowali swój kapitał w akcje notowane na portugalskim rynku giełdowym, miała na celu ożywienie i rozwój tego rynku giełdowego.

36 Tymczasem ze względu na to, że taki cel – jak wynika z uwag przedstawionych w pkt 22 i 23 niniejszego wyroku – jest w sposób konieczny ściśle związany ze wspieraniem inwestycji krajowych, przyjąć, że inwestowanie w akcje notowane na portugalskim rynku giełdowym stawia

podatników w sytuacji odmiennej od sytuacji podatników, którzy zainwestowali w akcje notowane na zagranicznych rynkach giełdowych, podczas gdy art. 63 ust. 1 TFUE zakazuje wdrażanie ograniczeń w transgranicznym przepływie kapitału, pozbawiaoby to postanowienie jego treści [zob. analogicznie wyrok z dnia 26 lutego 2019 r., X (spółki pośrednie z siedzibą w państwach trzecich), C-135/17, EU:C:2019:136, pkt 68].

37 Co się tyczy, w drugiej kolejności, uzasadnienia ograniczenia nadrzędnymi względami interesu ogólnego, rząd portugalski twierdzi, po pierwsze, że praktyka podatkowa rozpatrywana w postępowaniu głównym stanowiła wykonywanie własnych kompetencji podatkowych Republiki Portugalskiej i była oparta na symetrii pomiędzy prawem do opodatkowania dywidend a prawem do zezwolenia na brak ich opodatkowania.

38 W tym względzie należy zauważyć, że o ile państwom członkowskim przysuguje kompetencja do zorganizowania własnego systemu opodatkowania wypłacanych zysków i do określenia w jego ramach podstawy opodatkowania, która znajduje zastosowanie do udziałowców otrzymujących zyski, o tyle z utrwalonego orzecznictwa wynika, że wykonywanie tej autonomii podatkowej państw członkowskich powinno następować w poszanowaniu wymogów wynikających z prawa Unii, w szczególności tych nałożonych przez postanowienia traktatu FUE dotyczące swobodnego przepływu kapitału, co wymaga zaprojektowania systemu opodatkowania w sposób niedyskryminacyjny (zob. podobnie wyrok z dnia 30 stycznia 2020 r., Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, pkt 42, 45 i przytoczone tam orzecznictwo).

39 W zakresie, w jakim rząd portugalski odwołuje się, po drugie, do wspierania rynku giełdowego, z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że cel o charakterze czysto ekonomicznym nie może uzasadnić ograniczenia podstawowej swobody zagwarantowanej traktatem FUE (wyrok z dnia 25 lutego 2021 r., Novo Banco, C-712/19, EU:C:2021:137, pkt 40 i przytoczone tam orzecznictwo).

40 Ponadto nawet gdyby ów cel uznać za dopuszczalny, nie przedstawiono żadnej wskazówki sugerującej, że nie zostałaby on osiągnięty, gdyby korzyść podatkowa przewidziana w uregulowaniu krajowym rozpatrywanym w postępowaniu głównym miała zastosowanie również do dywidend związanych z akcjami notowanymi na zagranicznych rynkach giełdowych, i że w związku z tym wykluczenie – w odniesieniu do owych dywidend – możliwości uzyskania tej korzyści podatkowej byłoby niezbydne.

41 W świetle całości powyższych rozważań na zadane pytanie należy odpowiedzieć, iż art. 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce podatkowej państwa członkowskiego polegającej na tym, że dywidendy związane z akcjami notowanymi na rynku giełdowym tego państwa członkowskiego zalicza się – do celów ustalenia podstawy podatku od dochodów podatnika – jedynie w 50% ich wysokości, podczas gdy dywidendy związane z akcjami notowanymi na rynkach giełdowych pozostałych państw członkowskich uwzględnia się w całości.

W przedmiocie kosztów

42 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (siódma izba) orzeka, co następuje:

Artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce podatkowej państwa członkowskiego polegającej na tym, że dywidendy związane z akcjami notowanymi na rynku giełdowym tego państwa członkowskiego zalicza się – do

celów ustalenia podstawy podatku od dochodów podatnika – jedynie w 50% ich wysokości, podczas gdy dywidendy związane z akcjami notowanymi na rynkach giełdowych pozostałych państw członkowskich uwzględnia się w całości.

Podpisy

* Język postępowania: portugalski.